

Dedemsvaartse Courant

Oplage : 26.335
 Regio : Dedemsvaart
 Verschijn.: 3x per week
 Datum : 08/10/97

Clown Jango op z'n best tussen en op het publiek

Komiek Jango Edwards met theaterprogramma 'Mum'. Schouwburg Ogterop, dinsdag, 20.00 uur. Bezoekers: 250.

Als start van zijn nieuwe programma laat Jango Edwards een videoportret van hemzelf zien. Uit flarden interview blijkt dat Jango Edwards aardig op de hoogte is van wat mensen over hem denken. Hij is 'that crazy American', 46 jaar in leven, 20 jaar in het vak. Edwards is de onnavolgbare clown met een ongebreidelde energie en exhibitionistische trekjes. Een podiumdier, dat op elke willekeurige plek mensen kan entertainen, een meester in het bespelen van zijn publiek. Jango Edwards beantwoordde gisteravond elk geval aan die grove karakteristieken. Op een paar koddige woordjes Nederlands na raast Edwards in zijn moerstaal door zijn programma. Met recht razen: het programma kent geen pauze, de onderdelen worden door videofilmjes met elkaar verbonden, terwijl de komiek zich achter de coulissen in een nieuw pakje hijst.

Op de uiterst bescheiden zanginstallatie waarover Edwards zong, waren de songteksten in de eerste helft van het programma nagenoeg onverstaaanbaar. Maar door de mimiek en losse woorden en vooral de hilarische voordracht had de toeschouwer niet het gevoel iets te missen. Als oude dame met een haviksneus en heksenkin rapt hij er een stukje op los, waarbij het erg grappig is om oma 'No-what-a-mean' te horen roepen. Jango Edwards creëerde voor de show 'Mum' weer een aantal kostelijke types zoals de oude dame, professor Varoom, de golfer, de operazangeres, de indiaan en het kleine jongetje/gevaarlijke zombie. Het gebruik van videofilms tussen verschillende showgedeelten is nieuw. De hitsige Spanjaard die in verschillende filmjes opduikt is goed gevonden. Maar om te zeggen dat het nieuwe medium nu werkelijk een waardevolle toevoeging is gaat te ver. Daarvoor zijn de personages te vluchtig in elkaar gedraaid en beleven zij hun avonturen toch teveel in de schaduw van de Jango live op het podium. Want op de planken krijgt de Amerikaanse clown de ruimte voor een zekere improvisatie, waarbij de stoppen al snel doorslaan. De soms tomeloze overdrijving werkt op een of an-

dere manier niet in het nadeel van de komiek. Het motto lijkt: hoe gekker, hoe beter. Een beetje langdradig zijn sommige stukken wel. Zoals de golfer van mediterane komaf die een kwartier doet om een bal te slaan. Geluidseffecten (krakende ruggewervel en piepende spieren) moeten de act in leven houden. De creatie van professor Victor Varoom daarentegen boeit en vermaakt zonder hulp van de geluidsman. De professor legt op onnavolgbare wijze zijn alternatieve scheppingsverhaal uit en maakt daarbij gebruik van attributen als de bureaulamp waarmee de op- ondergaande zon geïllustreerd wordt. Onverwachte wendingen door het gebruik van attributen is dan ook een bekende kracht van Edwards. Zo trok hij een kap van de schemerlamp aan, die als Spaanse rok over zijn lendenen viel voor de act van de operazangeres.

Jango Edwards is op zijn best tussen, op en onder zijn publiek. Hij mag zijn toeschouwers graag een beetje jennen. Meteen in het begin van de show verdwijnt er eerst een theezakje, dan de inhoud van de theepot in het publiek. Een plantenspuit wordt op de toeschouwers leeggespoten. Als bescherming tegen de professor Varoom, die nogal met consumptie praat, worden de eerste rijen toeschouwers een stuk plastic aangeboden. Bij een fragment tropische muziek en een videofilmje met mooie jonge mensen, wuivende palmen en witte stranden, ziet Jango dan eindelijk weer eens de kans schoon om uit de kleren te gaan. En natuurlijk wordt er een jonge dame uit het publiek gekozen om hem op het podium in te smeren met zonnecrème. Een cornflakes etend jongetje verandert plotseling in een losgeslagen zombie die de toeschouwers op de eerste rijen beklimt en onderspuugt met melk en cornflakes. Het plastic komt weer van pas. De zombie vindt zijn 'knuffeltje' terug en komt tot rust. Sterker nog, hij loopt van het podium. De show kreeg zo een abrupt en nogal onbevredigend einde. Alhoewel juist dat plotselinge en onverwachte weer geheel in Jango Edwards stijl en programma is, viel je bij deze show toch niet uit je stoel van schrik, verbazing of van de lach. Vermakelijk was Edwards alleszins.